

f. 1^r **Operosa terni colossi moles**, | a | Romana antiquitate olim observata, | modo vero | sub anniversaria onomasi | Suae Excellentiae | illustrissimi ac excellentissimi domini domini Joannis | Adami Sacri Romani Imperii comitis ab et in Questenberg, | (plenis tytulis^A) sacrae caesareae regiae Maiestatis consilarii, | ad regium tribunal caesarei commissarii | principalis, | in theatrale melo-drama observanter deducta; | et quidem in poësi | a | admodum^B reverendo, doctissimo ac praecellenti domino Jacobo | ZIELIWSKY, artium liberalium et philosophiae magistro, | sacro-sanctae theologiae baccalaureo formato, | parochialis ecclesiae Jaromericensis capellano, | in musica vero | a | praenobili, generoso ac virtuoso domino | Francisco Antonio Mitscha, ibidem camerario | et capellae magistro.
Anno Domini 1735to.

f. 1^v **Personae canentes**
Trigoniana. Colossorum Romana institutrix.
Soprano. Virgo Johanna Mitschin.
Eudoxus. Genius Boëmiae.
Basso. Dominus Antonius Löhner.
Policardus. Genius Moraviae.
Tenore. Dominus Franciscus Mitscha.
Geodesius. Genius Austriae.
Alto. Domina Elisabetha Havlinin.
Aganippaea. Dea fontium.
Canto. Virgo Elisabetha Havlinin.

^{C1}*Argumentum*

Cum triplex dominium Questenbergicum sit in triplici solo situm, videlicet Boëmiae, Moraviae et Austriae; ideo conformiter ad mensuram cordis trilateris a tribus Geniis eriguntur tres gloriae colossi; quibus accedit Aganippaea, quia cor assimilatur a poëtis dulci fonti Aganippe dicto.

Theatri repraesentatio

Fit porta triumphalis, per quam tres illi Genii in curru triumphali a duobus leonibus vehuntur. Praeterea in medio theatri pendet cor cum duabus alis affabre factum. Quod Trigoniana cum face accendit, item eriguntur tres excelsae pyramides seu colossi^D et fons Aganip<p>e.^{C2}

<ACTUS I.>

f. 2^r **Sinfonia** [ff. 2^r-7^r]

f. 7^v **Recitativo <I.>** [ff. 7^v-8^v]

Trigoniana
Trilatera cordium est mensura,
ut ergo gloriosi nominis memoria perennet
in aeva futura;
theatrale monumentum, honoris argumentum
erigi faciam.
Rugientem leonem Cze<c>hiaie in plausus provocabo,
clangentem Moraviae aquilam in voces excitabo,
ad rubeo-candidos Austriae campos laeta emigrabo.

Důmyslná konstrukce trojího kolosu, kdysi římským dávnověkem pozorně zachycená, nyní pak při každoročních jmeninách Jeho Excelence nejjasnějšího a nejznamenitějšího pána, pana Jana Adama, Svaté říše římské hraběte z a na Questenbergu, (plnými tituly) rady svatého císařského královského Veličenstva, hlavního císařského komisaře u královského soudu, pečlivě převedená do divadelního melodramatu, a to v přebásnění od vysoce důstojného, nejučenějšího a znamenitého pana Jakuba Želivského, magistra svobodných umění a filozofie, řádného bakaláře svatosvaté teologie, kaplana farního kostela v Jaroměřicích, s hudbou pak od velmi vzácného, urozeného a vynikajícího pana Františka Antonína Míči, také komorníka a kapelníka.

Léta Páně 1735.

Zpívající osoby

Trigoniana. Římská stavitelka kolosů.
Soprán. Slečna Johanna Míčová.
Eudoxus. Génius Čech.
Bas. Pan Antonín Löhner.
Policardus. Génius Moravy.
Tenor. Pan František Míča.
Geodesius. Génius Rakouska.
Alt. Paní Alžběta Havlínová.
Aganippé. Bohyně pramenů.
Soprán. Slečna Alžběta Havlínová.

Námět

Jelikož se trojí questenberské panství rozkládá v trojí zemi, totiž české, moravské a rakouské, proto jsou ve shodě se symetrií trojbokého srdce třemi Génii vztyčovány tři kolosy slávy, k nimž přichází Aganippé, protože srdce je básníky připodobňováno k sladkému prameni řečenému Aganippé.¹

Popis jeviště

Je postavena triumfální brána, kterou jsou na triumfálním voze přiváženi dvěma lvy oni tři Géniové. Dále je uprostřed jeviště zavěšeno umělecky zhotovené srdce se dvěma křídly, jež rozžehne pochodní Trigoniana, a rovněž se [tam] tyčí tři vysoké pyramidy čili kolosy a pramen Aganippé.

<1. DĚJSTVÍ>

Sinfonia

Recitativ <č. 1>

Trigoniana
Do tří stran počítá se rozměr srdcí,
ať tedy upomínka na toto slavné jméno přetrvá
pro věky budoucí,
ve formě divadla pomník, důkazu úcty svorník,
já hodlám pozvednout.
Řvoucího lva země české k aplausu budu povzbuzovat,
křičící orlici moravskou ke zpěvu hodlám burcovat,
k rudě-běloskvoucím Rakouska polím se šťastná chci
stěhovat.

^A titul: / ms. // ^B Ad'm adscriptum eadem manu (F. A. Mitscha) // ^{C1-C2} scriptum alia manu (J. Mitscha?) // ^D Colofssi ms.

¹ Aganippé – v řecké mytologii nymfa střežící stejnojmenný pramen na úpatí hory Helikónu zasvěcený Múzám a považovaný za zdroj básnické inspirace.

Horum igitur ope trigonum
gloriae colossum
hodie erigere sit meus scopus,
ita quidem, ut hoc non imbriferas hiemes opus
aut Jovis ignem tergeminum, Aeolii non agmina carceris
horreat annorumque moras.

f. 8^v **Aria <I.>** [ff. 8^v-15^r, textus: ff. 10^r-13^r, 14^v-15^r]

<Trigoniana>

Aptabo sedula
laborem ternum,
quo tamquam^A aemula
velim aeternum
nominis honorem.
Pro erigendo trophaeo stabo,
ad inflam(m)andum favillas dabo
cordium amorem.

f. 15^v **Recitativo <II.>** [ff. 15^v-16^v]

Trigoniana

Ignem veni mit(t)ere in terram,
et quid volo? Nisi ut accendatur.

f. 15^v **Aganip<p>aea**

Hinc, chara Geniorum trias, non tarda,
sed omnis eruditionis apparatus comparari demanda
ea intentione, ut extruenda haec colossum [!] moles
superet,

quidquid^B olim Phidiacae rasere manus,
quod ab arte Myronis aut Polycletaeo iussum est,
quid vivere caelo.

f. 16^r **Trigoniana**

Elevamini iam tandem, portae triumphales,
et magnifico essedo evecti introibunt Genii gloriae.
Io, tubae, classica buccinate!
Paeana intonate!

f. 16^v *Fiat intrada.*

f. 16^v **Geodesius, Policardus, Eudoxus**

Quis est hic? Et laudabimus eum.

f. 16^v **Trigoniana**

Adamus est nomen eius.

f. 16^v *Seque coro*

f. 17^r **Chorus <II.>** [ff. 17^r-19^r]

En, en, prompti ad mandata,
praestamus imperata,
personamus gloriam.
In colossum huic [!] stamus,
prona mente renovamus
veterem memoriam.

f. 19^r *Fit intrada^C*

^A tanquam ms. in repetitione (f. 12^v) // ^B quid || quidquid olim phidiacae, omissa syllaba phi postea adscripta // ^C adscriptum alia manu (J. Mitscha?)

Necht' zkrátka tedy s jejich přispěním
je dneska cílem mým
vyzvednout slávy kolos, co tři boky má,
tak, že toto dílo neohrozí ni zima deštivá
či Jupiter bleskem trojitým, přivaly vichrů z Aiolova² měchu
nebo léta v svém koloběhu.

Árie <č. 1>

<Trigoniana>

Připravím o překot
tu práci trojnou,
kterou jak o závod
uctivost věčnou
jménu chci propůjčit.
Na pozvednutí trophaea³ trvám,
bych v srdcích lásku roznítla, dám
jiskérky zapálit.

Recitativ <č. 2>

Trigoniana

S darem ohně jsem já přišla na zem,
a co žádám? Jen aby byl zažehnut.

Aganippé

Proto, milé Géniiů trio, nemeškej,
nýbrž veškeré nástroje své učenosti připraveny k ruce měj,
s tím cílem na mysl, aby toto budování kolosů
vše předčilo,

cokoliv kdysi ruce Feidia stvořily,
čemu umem Myróna či Polykleita⁴ dáno bylo,
aby věčně žilo.

Trigoniana

Konečně jste již vztyčeny, brány triumfální,
a přivázení na dvojkolém voze vstoupí oni Géniové slávy.
Hej, polnice, znamení zatrubte!
Chvalozpěvem zazvučte!

Budiž intráda [= provozovací pozn.]

Geodesius, Policardus, Eudoxus

Kdo je to? I budeme chválit jej.

Trigoniana

Adam – to je jeho jméno.

Následuje sbor [= provozovací pozn.]

Sbor <č. 2>

Hle, hle, po ruce k úkolům
vyhovíme rozkazům,
zahlaholíme slávou.
Ke kolosu se stavíme
a nadšeně obnovíme
tu památku pradávnu.

Děje se intráda [= provozovací pozn.]

² Aiolos – v řecké mytologii vládce větrů.

³ Trophaeum – slavnostní znak, jehož základem byl obvykle erb oslavované osobnosti, doplněný ozdobnými prvky.

⁴ Feidiás, Myrón, Polykleitos – slavní řečtí sochaři.